

**ТЕШКА ЖЕЉЕЗНИЧКА
НЕСРЕЋА НА ПРУЗИ
БЕОГРАД–БАР**

ДАН СТРАВЕ И СМРТИ

**Композиција од четири
вагона путничког воза 6103,
који је саобраћао на релацији
Бијело Поље–Подгорица,
23. јануара у 16.03 часа
исклизнула је из шина и
сурвала се у провалију у
месту Биоче надомак
Подгорице. Крвави биланс
несреће је 46 погинулих
путника, међу њима и
шесторо дјеце. Од преко
200 повријеђених, 75 је
млађе од 16 година.
У спасавању су учествовале
специјалне јединице МУП-а
Црне Горе, припадници
специјалних јединица ВСЦГ,
ватрогасци и грађани.
Изузетну пожртвованост
исказали су здравствени
радници.**

Несрећа се догодила када је путнички електромоторни воз исклизнуо из шина и слетио у провалију дубоку око 30 метара. А онда је настала драма. Четири вагона, у којима је било око 250 путника, претворила су се у гомиле гвожђа из којих су се чули врисци и јауци повријеђених путника. На вијест о трагедији у кањону Мораче брзо се реаговало. Спасилачке екипе Хитне помоћи, Специјалне јединице МУП-а ЦГ, ВСЦГ и Ватрогасна јединица одмах су ступили у акцију спасавања. У том су им знатно помогли и грађани Биоче, који су се први нашли међу повријеђеним. Све се радило брзо и ефикасно. На несрећу, за погинуле је све било касно, али су се повријеђеним благовремено пружили помоћ и спас, упркос невремену које је тога дана захватило кањон Мораче. Ниска температура, као ниједан дан прије у тој години, хладан олујни вјетар и тешко приступачан терен, а и слаба видљивост која се са смирајем дана повећавала, били су највећи противници спасиоцима.

Особље Клиничко-болничког Центра у Подгорици, домова здравља и Војномедицинског центра брзо је реаговало у прихвату повријеђених и пружању потребне медицинске помоћи. За мање од два сата сви повријеђени били су збринути у здравственим установама. Брзина и ефикасност у извођењу акције показала је да је медицинска служба у Црној Гори добро организована и стручна, а да не говоримо о спасилачким екипама МУП-а, ВСЦГ и ватрогасаца.

Као и увијек када је требало, припадници ВСЦГ и овога пута су својим дјелом и чињеним показали и потврдили да су у служби народа. О ангажовању припадника Подгоричког корпуса и њиховом учешћу у спасавању повријеђених и извлачењу пострадалих у тешкој и незапамћеној жељезничкој трагедији у Црној Гори, разговарали смо са пуковником Чедомиром Мариновићем, начелником Одељења за људске ресурсе у Команди Подгоричког корпуса.

— О несрећи смо обавијештени у 16 часова и 10 минута. Значи само седам минута послје догађаја. Одмах смо ангажовали специјалне једини-

НАЈТЕЖА НЕСРЕЋА

Трагедија која се десила 23. јануара на прузи Београд–Бар, код Биоча надомак Подгорице, најтежа је у последњих 10 година на пругама Србије и Црне Горе. У Србији је у седам жељезничких удеса погинуло осам лица, а 52 су повријеђена. Прошле године на прузи Подгорица–Београд, између Лутова и Требјешице теретни воз је излетио из шина и пао у провалију. Тада је погинуо машиновођа, а једно лице је повријеђено.

це, батаљон војне полиције и батаљон за специјална дејства и упутили их на мјесто несреће. У року од око 40 минута на лицу мјеста је било око 50 припадника Војске из Подгоричког корпуса, официра, подофицира и војника по уговору, са одређеном логистичком подршком, носилима, ћебадима, уџидима и другом опремом. Потом смо ангажовали и припаднике других јединица и за непун сат на мјесту несреће било је око 150 наших припадника, међу њима и девет здравствених радника, пет љекара и четири медицинска техничара. Чим је сазнао за несрећу, командант Корпуса је пошао на лице мјеста, а најодговорније старјешине су биле на својим радним мјестима. Исто су тако урадили и команданти и старјешине у потчињеним јединицама. Сви су они били на радним мјестима у касарнама и одатле су руководили и усмјеравали рад спасилачких екипа. И у Војномедицинском центру све је било спремно за прихват повријеђених. Мислим да је учињено све што се могло у том тренутку. Сама акција извлачења рањених и унесређених и њихов транспорт до здравствених установа протекли су веома ефикасно.

Пуковник Мариновић истиче и брзо реаговање на апел Завода за трансфузију крви. За веома кратко вријеме 173 припадника Војске била су спремна да дају крв.

Крвави биланс несреће је 46 погинулих путника, међу њима и шесторо дјце. Од преко 200 повријеђених, 75 је млађе од 16 година.

ВОЈСКА ПРИКУПЉА ПОМОЋ ЗА ПОРОДИЦЕ НАСТРАДАЛИХ

Управа за људске ресурсе Генералштаба ВСЦГ покренула је акцију за прикупљање добровољних новчаних прилога за породице настрадалих путника у железничкој несрећи у Црној Гори.

Помоћ ће се прикупљати на нивоу оперативних састава, организација и установа Министарства одбране и Војске Србије и Црне Горе до 15. фебруара, када ће бити достављена Одсеку за опште послове Управе за људске ресурсе ГШ ВСЦГ (телефон 29-437).

Целокупни износ прикупљене помоћи биће уплаћен на отворени жиро-рачун за помоћ унесређеним породицама.

Послије идентификације, а у сарадњи са кризним штабом и са предсједницима општина, Војска је организовала превоз погинулих.

Црна Гора је у тузи и болу. Бијело Поље жали својих 20 грађана, Подгорица 18. Жале и Бар, Никшић, Мојковац, Беране... Жали сав црногорски народ, јер је мука заједничка и бол исти.

Хуманост је опет дошла до изражаја. Како то рече предсједник државне заједнице СЦГ Светозар Маровић приликом посјете повријеђеним у Клиничком центру: "Сад је најважније да до краја помогнемо онима којима је помоћ потребна. Морам признати да ми у Црној Гори припадамо неком народу из грчких трагедија. Увијек смо најбољи кад је најтеже. Тако је било и овог пута". ■

Слободан ВУЧИНИЋ
Фото ФОНЕТ

ЈУНАШТВО ВОДНИКА ГОРАНА ФИЛУРИЈЕ

За примјерно ангажовање и несебично пожртвовање приликом спасавања повријеђених министар одбране је ванредно унаприједио двојицу подофицира, а још 10 припадника Војске је похваљено.

Ванредно је унапријеђен старији водник Ранко Голубовић из батаљона војне полиције Подгоричког корпуса, за иницијативност, пожртвованост и храброст у акцији извлачења погинулих и пружању помоћи повријеђеним.

Водник прве класе Горан Филурија такође је ванредно унапријеђен. Он је, иако и сам повријеђен, из смрског вагона извукао троје дјецe. Тренутно се млади Крагујевчанин на служби у Бару опоравља од задобијених повреда у ВМЦ у Подгорици. Ево његовог виђења немилог догађаја.

– У другом вагону, где сам био, било је много студената и мале деце. После другог заустављања, кад смо кренули, неко је повикао да нема машиновође. Настао је тајак, мук. Воз је убрзавао све више. Са још два човека повукао сам кочницу с намером да зауставимо воз. Нисмо успели, а онда је почело превртање. Све се одиграло брзо. Кад смо се зауставили плашио сам се да кога не згазим. Био је то страхан приказ. Ја сам ногом разбио прозор и одмах је једна девојка изашла из вагона, плачући је звала другарицу. Ја сам у том тренутку извукао једну девојчицу, чини ми се да је рекла да се презива Шебек. Онда сам видио другу девојчицу од око осам година. Били су јој крвави дланови и била је боса. И њу сам извукао. Она је плакала и звала брата Василија. Не знам како, али успео сам и њега да извучем. И он је био крвав и бос. Једног старца сам огрнуо неком јакном, јер је он немоћно звао неку жену. Тек тада сам почео да осећам болове у грудима. Угрувао сам се и мало сам изгребан по лицу и руци. Но, све је добро, брзо ће проћи – каже тај храбри човек, скроман и одважан.